

Pacific Herold.

Nr. 25.

Tacoma og Pariisab, Wash., 119 Eo. 11 Et. 21. Mai. 1915.

Nr. 21

Om den nye Faste Kirke.

(Prædiken af Prof. Dr. C. A.
G. Müller.)

Bed din Tidende, de hellige Verfater, hvor der engang, o Gud, fortalte: „Døg vil udgåe Vand paa det Lærlige og Sivonne paa det Tørre. Og det skal ske i de sidste Dage, at jeg vil udgåe min Andh over alt Land. Da Eders Sammer og Eders Vætre skulle projicere, og Eders unge Starle je Samer, og Eders Mælkte skulle have Fædre“ — og her var paa denne Dag, at du engang havde beriget opfaldt, hvare der dimitte fortalte. Vi ere derfor idag komme sammen i din Helligdom for at hæfteigholde dette Fandt paa din Trofasthed og Sandhed og for med hænderne at lære os vise dig derfor. Men, o Gud Gud, endnu er din Fortællelse ikke fuldkommen opgået indom osse det tørre Verdens mange Millions Døtter derpaa, at din Hellige Strenue også uansvarlig udgået over dem, og også osse osse fortalte Ørste vi paa din Rosadeugt, at den man oplyse, vedkønne og frugtbarteste øgle os, din af Dømme frugtende Anna. O, ja endnu, dem, o Gud Gud, o Helligdom, og også alt mere og mere den endnu i Mæltre og Dødens Elvog udendes Verben, at den også man lære at givende Kristus, som han nævner, at antage ham og blive hos ham. Men i Bekyndelighed sollte du i høje hellige Trædage følge din Kirke og beholde den med din himmelvise Trost, for den ikke man forlæg i disse sidste jämmerlige Tider, men hæmpe manligten og halde ab, hæftet den paa den enige Zokket han triumfere med alle Himmelens Engle. Amen. Amen.

I Kristus elskede og den Hellige kraftig fulgte Zibberen!

Der giles et underbart Høje paa Verben, som nævnt er Edet, over hvilken Grawer dog stræffe nu har milt, som Verben er, og som i alle Verdens Høje har sine forberede Lemmer. Der giles et underbart Højt paa Verben, blandt hvilket der intet mindst alle Verdens Spræng, og som nævnt er junget af alle Nationer paa Verbenes Kreds, men som dog i højeste Højt og bejæret af en

Land leder efter et Verborg under en Ronde. Det giles en underbar Stad paa Verben, til hvilke Borgerne der vistnok bærre Træle og Krise. Høje og Hellige, stanger og Ucicer, men ikke dette alle er Høje, hvore de laveste Glæder. Hømme Blæst og det laveste Hærdt er en tilkommende Hærlighed. Det giles et underbart Tempel paa Verben, som al Verben hælder, og i hvilket al Verben indbødes til at indgåa, men som dog intet bejægt. Det endnu har joet, som opfattet paa den enige Grindvold, er svært at udseende Stone og bæres af visulige Zeller. Det giles en underbar Strømbar paa Verben, som tilde at have Stord i Hæderne, gaar over gennem Verben, men som dog, usiglet den idelig befriiges af den hele Verben, og Hærvæde og al Hærværd i sin egen Hærd, dog altsid forbliver uovervunden, ja, som selv, naar den ligger under, fælles, fælles i Hæld og Død dog trimmeder. Det giles et underbart, og et bemærkelseshærdt Barad, som er den Sandhed af Menseret paa Verben, som for Verben er de Allerfortællelige, men som blot hans forbliver Sandhed paa Verben; de lunes af andre fortalte af Gud, og dog er det dem alene, i hvem Gud bor; de lunes ikke og ikke alværlig over sine Sandere, og dog er det dem alene, som have ansettelst Sandernes Sandheds; de holdt sig for de hellige Sandere, og hon er det dem alene, som ere intofede med den for Gud sandende Hærfærdighed, hvilket dog er det dem, hvilket opnåede Sandbedens Højt, alene i Sandbed er Høje og viere Verben afgter dem for Mensereligheds Højt og vilde gjerne hvile over dem soit, og dog er det dem alene for hvilket Stolt Verben endnu harde lunes at være de helligste, og dog er det hem, hvilket alene alle junke Stolte er at finde, som disse funke glære den hellige Verben rig, som disse vi de lande Bidder imod al bedste Guds Ræmme og imod Dødens Stref, og hvem alene Himmelvise Rosier ere betænkt. — Derfor hedder det om dem i din Sang:

Majortes de lunes som Vinde og Glude,

Bidunder for Verden og Guinenes Øre.

Men indtil ero de jængfede Brude Med Jesu i Armele ligg ut ja, Ja Lidernes Under.

Som dagligen hunder Og hæde fun efter, hvad Tiden sig ender.

At passe vor Zobet med Palmer i Hæder.

Da bood et nu dette unberbare Højt og Højt, som er juo libet, og dog har vist udredt, som umangfoldig sine Lemmer og dog juo enigt? hvad er hin underbare Stad, hvilke Borgerne ere juo fortællige og dog juo Højt? Hvad er hin Tempel, som er juo velbekjent, og dog tillige har udseendet? Hvad er hin underbare Strømbar, som er juo værgtigt og dog juo lejerris, og unsvindelig? hvad er hin underbar, hemmelighedsfulde Tonfund blandt Mensereligheden, som lunes at være juo usælt, og dog har berligt, som luges at være os jættig, o gæng juo rist, ja, aldrum mange rigt — Det er med et Ord: Hæften, sles Guds Hærlighed paa Verben, hvilket Hærlighedet er i disse Dage frier. Medens det berfor paa Julie- og Vaaferdier forlades os, hvilke Undere den høje Gud forst månde gjøre for den fædre og fortælle Menserelighed, for at kunne komme en Hæft, d. v. en Hærlighed af Fortælle. Hærlighedsrigtig, som forlader os, hvilkes enkelig, ejerstil Guds Son, Himmelvise Rosier, som funnen, Grunden er blotven lagt til en Jætan Raabens og Salighedens Kirke, der skal omfatte alle Højtlig og paa Verben.

Derimt det om grænoder til Kristi Hære og Skjulte hælleret det af din at du for højs Stolt fulde hengitte det, du har, af jærlige Gader. Hære, Skjold og Gader; ja, naar du beretti og han fulde mitte din Sandbed og dit Stolt for Kristi Stolt eller kæde Kristus, hvad vilde du da sige nu? Du siger: Hæreledes kan du da spørge mig derom? Skjulde jeg sag det Timeliges Stolt hærlige mit Gader med hans evige Stolt? Nei, han høg min Død end er, han er styrket mig dog mere end alt i Verben. Se, hjerte Kristen, som er

Hærlighedens Vorste, som har altsidt Zodeter ogt sig høje og har alleleve med Gænne højet Højt i dit Hært, og du er derfor et Hærtens Vorste.

Som Raat det da urørlig falt, at til Hælen høre alle de, som al Hæret tro paa Kristus, og som derfor gæde i Hærlighed have funnet Freth, ind nu dens Tro vere stærk eller jazz, og deres Hærlighed varer altsaa heller ikke din Trost. Hæret inden Falder eller ikke falder, ind den nu leve midt blandt de stærlige eller midt blandt de vantes; thi hvor der er saa Tro og saa Hærlighed, der er Gud i Hæret, men hvor Gud ikke, der er højs Kirke.

O hvilken værlende Sandbed er det for Edet alle. Ja, juo formelst Guds Ord høre Indet Edet opgåe, spætte og høreret til at erfjende Edet juo Døbtalde os al andage Attilus som Edets næste Bedningemand. Ja ere al Hud frejlige fra Mælfets Blæst og oversatte i høje tilfælge Guds Højt. Ja ere Lemmer af den levende Guds Mensighed og de Hærlighedens Fortælling. Som ere spækket i Himmelens. Ja ere de Helliget Melborgere og Guds Hærlighed. Ja hør med til Guds Gærtine og Hædelige, for hvem alle Norden og Salligbedens Vorste har aaben, ja. Ja ere Gjentauh for Himmelens Beundring. Ja ere med et Ord andringelig hællige og salige Menserel, og derum Ja forbide Mikens Lemmer, som han ingen Durke udslædes hærlighed og Salighed fra Gjældet i Engien.

Men hvilken frukseligt hæmmende Sandbed er det ikke dette for Edet. Ja, juo indtil denne Sandbed ikke har hæret Edet bringe til denne Hærlighed, ot fun se, som ikke Kristus, here med til Kristus! Ja ere evnu udestor Guds Kærlighed, om Ja end advores net har megt hænde Edet i Hæften og holdt Edet til den. Ja ere evnu Guds Kærlighed, Ja ere evnu uden Hud og uden Knab i Verben. Himmelens er endnu fælles tilfællet for Edet, ja Ja ere en Gjentauh for Himmelens Hærlighed. Derimt Englene, der vilde, at Guds Son har hært Edet, ja der, funde græde, vilde de ideligen gæde over Edet. Ja ere med et Ord undsigeligt

alstetlig og uaflige Mændelser, og derom er ikke ikke ved en leende Bro ikke Guds Vælger og dermed den alstige Kirke Seminer, som fan ingen Tunge udtales det Se, som en gud sel somme og Mine over Eder fra Unighed til Unighed.

Tilført alle 3. fast enten endnu en aabenbare Mænster af Guds Virke paa Jordens, eller som blot udvistes her i den, men ere uden den Hjærtelighed til Kristus, der alene gør en til et leende Kirkes Venner jeg formuer, jeg beber, jeg bøfader Eder idag paa Guds Raadelses Stiftelseidag her paa Jordens, idog Guds Hjælpe ikke dog mindre har ikke her valgt Eder til hende Raaderise, og som ordnet i denne Stund valget Eder der til, idog den dog trænge vel i Eder Herret Maasager dog ikke mod friit Jesu Christus! Udeunder Eder dog ikke Jesu Christus fra Quæstiges Hjælpe. Gis dog Guds Hjælpe om forunder Eder, at 3 ere forlornede Sundece der alene ved Guds Seminare verbe frøstede og infugtede. Hæder Eder dog endelig ned for Gud og Hjælpe: O du hellige Gud, længe har du forgiveset bøvet min højning; længe har du forgiveset forhjælpet mig min forlornede tilstand; længe har du forgiveset sagnet din Raaderise for mig; efter og efter har jeg modstrivt dig; efter og efter har jeg overget mig ved at vñmige mig for dig, at bortførte mit Saet og at græbe alene din Raade i Kristus fra idog af fra den Time at fratætte Vieblif af hal det have en En be med min Modstand; ja her, faller jeg ngl ned for dig, jeg røaler, beder, bøfader dig om Raade, Hæder en Raade! Reg vil nu være din og du skal være mit eget og alt. D. at 3 dog 3. fast hidtil endnu ikke hæder ejst Kristus rent og uden Træs mi nuotte følede halde Gud tilhæde hvilke salige Erraelinger fulde 3 ikke ha komme til at gjøre. Gud vilde dog komme til Eder og faste Hjælpe hos Eder; Eders Name fulde da dag blive indfædrede i Guds Væns Dag; 3 fulde da mi indgaa glemt Raaderise Være, men engang deltagt i den triumferende Kirkes Samfund, for hvilket enig af sine Punkte i Himmelens Tempel.

2.

Dog, mit Dordbare, efterat vi nu hære her hæd Kirken egenlig er, og hvem som harer den til, ja lader os nu for det andet hære. Hæder Kirken, eller hvorpaa man fjender den.

Mærdeledsled i vores Dage gives der ikke Jon, som ere af denne Werling, at da enover, som af Herret fror paa Kristus, er et Lem af den

and Kirke, Jon er det Hægenvært til Kristus Samfund en stræten holder sig; ja, da enover troende stræten hæver den hæde Kirke i sit Hjerte, Jon er det ikke nødvendigt, at han lader sig til noget undskylle; hældig Samfund.

Denne ikke naturligt dette end fan mere hvilke den meneskelige Foruafis Dom, ikke jæv er dog denne Gænkledebyg Hæde Guds Ord alt rigtende Dom. Guds Ord beretter os Hje Met, at jævnart Kirken ved de hellige Apostles Prediken paa første Pfingstdag var grundlagt, men venner de hæde Hjælpe værige i Apostlernes Undervisning, som også i Samfundet, i Brænderboden og i Hæmen og hæv Dog enhængtigere vere tilkommene i Den øste under Trofæt af Hældig. Armod, Hærmelde og Dorogt. Eller et den jævne Kirke fæstte et jævne Det, hvor der findes den jævnlig Hærmelde af gode Hærminger, den stætte Glands af bræderlig Hæderighed, det hærvært Stof af hæl Hældighed? Af nei, Guds Ord læter os, at de udrotes gode Hærminger funde vere værløse for Gud, og at den udrotes jævnlig Hældighed fun for Gud nære Det Stof, at den udrotes hærvært Hældighed fun for Gud nære Det Hældighed, at ofte netop blandt de dette Disciple mogen Judas uabbarres, og at i Guds Hjælpe Skolerinden ofte roser og hæsere paa det ill-

troevært, Hjælpe os, hvilke vi ikke harve noget Hjælpe Hældighed paa den ande Kirke. Da måtte vi altid vandre vid og vid, altid være i Hælded og Tid.

Men vel os, der gæves et Hændebegn, som ikke kan behænge os, der gæves et Lebedisse, som Leber os,

Hægefæng engang de Hjælpe fra Østerland, Hjæf og frøst til den rette Bettelbæmælfre, hvor Jesus Kristus er af frøbe med et sin Blæde, og hvilke Hændemælfre, hæne Lebedisene, hvæstet den rette Kirke laber Ja et Hænde, another Kristus i vor Læfe naer det; hæder: „Om nogen ejer mig, skal han holde mit Ord, og min Hæder skal ejle ham, og vi hælde komme til ham og hvilke Hældig skal ham.“

Se. Kristi Ord, det er den Qualitæt, hvilken brenner Hæl her, hvilke Guds Ord opfæstet sin Hjæl; Ordet er det for det, hvorpaa vi må le, naer vi ville erkende og finde Guds rette Kirke. Men den er ikke her, hvor man blot har Ordet, men Hæren ejer, hvilke man holder det; hvilke man nemlig ikke afviger derfra, hvorpaa vi Hæl eller til Venstre, hvor man hæder tager fra Kristi Ord og Ordet lever til Kristi Ord; hvor man ikke derved og lader hvorpaa Hældighed, og ikke ejer Hjæl, hvorpaa Hældighed føre sig bort derfra. Ja,

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

20th Year
Opened
Sept.
22

Second
Semester
Opened
Jan.
25

Gym.
Building

Main
Building

WHERE IT IS.—At Portland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.

WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.

WHAT IT HAS.—Nineteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a new gymnasium, a well furnished library and laboratory, the beauty grounds of former students.

WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE,
TEACHERS, BUSINESS, or LIFE.

ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Science, Books, Commercial, Domestic, Domestic Science, Special department for Singers. Special courses in Piano, Violin, and Voice.

ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletic, Band, Orchestra, Chorus, Club, Debating, Library, and Music Societies.

SPECIAL FEATURES.—Hospital atmosphere, best professors, finest possible instruction, short terms, intermediate examinations, great freedom in selecting courses. Students may enter any class with full chance to make them. All are welcome regardless of age, nationality, or church connection.

EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, and laundry, 40 weeks, \$100, 16 weeks \$60.
\$200, \$100. Cheaper to attend school than to pay your board at a hotel.

Catalogue will be sent to all who apply.

Address: W. J. HENRY, President,
Portland, Wash.

ser, der er Guds rette Kirke; der en Vermebelle, hvis form er Mess-tomme Øud og foster Bolig blomst i Mennefester; der uddeler han til rette Vor; der villet han de rette Sæt; der gør han den rette Straf; der blomst han den rette Læs; der viser han den rette Hjortighed; der spæller han til de rette Gjerninger; der hender han det rette Døds; der er den rette Beskyttelse; der er den rette Glædelige; der er den rette Kjærlighed; der er den rette Mariaconvent eller Videlsje for Guds og Jesu Salligheds Skib; der er Gjennemgårs rette Røgler; der er de rette Sammenkæder; der er de alle Haadeportre; der hører Himmelens sver.

Og da han, som det vel varre underledes? Det var dog; den Guds Ord gører der ret ingen Kirke; formentlig Guds Ord jades og græsblæges Kirken; formændigt Guds Ord uppholdes hen; formændigt Ordet videredes hen; formændigt Ord nu den altid ejen vorde formet, naar den er blygt forbaret; formændigt Ordet alene formper den ej leder den. Guds Ord ejer den lande Mere mere at føre, endu der hører Guds Ord prediges rett og godt! Ja, det rette Ord er den Hellige Højt; hvor det lader, der bærer men denne højmæltte Guds Sæde, der er også hans Stabning Kirke. Det rette Guds Ord er Gjennemgårs-hjemmelte Sæde; hvorende Guds Ord advarer det vorre Røglerne, der er Guds Hjerteland, der er vorre hellige Kirke.

Gjennemgårs roarer derfor den rammerne Kirke; der er Guds Kirke, som har Zæden; thi vor Kirke er den ældste; ur den ældste Kirke er alene den, som er højet på Herrens ørgr. uretslige Ord, på Knækkernes og Fodsternes Grundvold, hvor Jesus Kristus er kommet fra den døende. Det er den ældste Kirke, der også Zæden: Hør er de Helliges Blæstighed, thi varit Samfund ejer Herrens Vilje og ejer ham mest: net, thi funs de eiste Decret, som holdt højt Ord.

O, hvor glæde og frimodige funde af Vindbrynet derfor være; thi om vor Kirke nu har meget ladtet de Mædende Mædende, som den nærmestlige Ternauft figer; den fælles dog ikke det Gjerneligt, som Jesus Kristus selv mener os, den Hjælpebed til vorren, som trofugt bæder os bævere hans Ord. Gud har ved Betjenheller, ladt hærdelighed den uforenede Angstbrygge stonfestet iaa fulde & Juert sind, at vor Kirke, om ingen anden, først et fuldt freidigt og optistigt Da og Nu til alle Herrens Ord. Gud har vor Kirke nuhaa meget af den Blæder, der nu først til Romme ejer et Mædende, den jarret dette Raav dels villing som

hjemmekirker ned til de midtligte Spilere og Døretiget Sige ned til de Bymestrene et den Hellige Land, som midtlig Ørth, som blot det jæresti ved højt Gjælens glade Bubblab Instrument kan gjøre højlig for os. Og endelig har vi der os selv. Men villet, Guds voveste højlige Stabning, tegnet med en udødelig Sæd og et Legeme, sou af Gud er dannet og udristet over den fuldkommete Mand til af vorre Gjælens Bolag og Kebbs. Og med alle Dele af Stabning, bæber de store og jomme, bur det jæledes, at, ja nolte man kan underføre hem, belysningerne og fuldkommerne ejer de sig at være.

Vel er det derfor muligt, at den Lutheriske Kæmpe kan albrig gaa tilgrunde; thi den er den Kæmpebed, som er blygt par Ordets Mægt, Jon at iffe engang Gjælens Vorke lunde hos Overbaand over den.

Velen, minne Vorbare, los lad os da fremfor alt føre for, at vi vorde og fortære Dennerne par Jesu Kristi Legeme. Denner af den høje ujonnlig Kirke, som han er Gud befærdt. Men ere vi ved den leseende Læs indpladshe i Kristus og Mæne levende Stene i den store ujonnige Vognning, los lader os også da gaa haand i haand, i Almæns Unighed forbundne med Fredens Haand mod dem som med os ikke mænne høje os Herre, men også en Træ, en en Daud, el haad og bærende en Sandhed; lader os med dem hjælpe Herren, med dem bærende hon, men også med dem lide og friude. Lader os i denne Hjælpe Sandhedenes Tid staa som fra Denner med den forægdede Høj, som holder Kristi Ord, og lader derfor her den treenige Gud boende blomst sig. Vi maa da par Gjælen højt disse udhældte som Fredens Hjælder: Til ej heller lade Freden med Mænnerne høje, end ej nille lide Guds Ord og Freden med Kristus ført, saa gisst vi intet andet, end hvad vor Herre og vor Guds fordrer af os.

Lader os derfor fun voare ved trit Med!

De Ordet skal de lade han
De hertil høf høye;
Thi Gud vil høje fremmed
os os
Mit med sin Knab og Gave
De træ be tort Lin,
Guds, Mæ, Vær og Vis
Vad fare i Guds Raav.
Den bringer det ej Gavn,
Guds Høje vi beholde! Amen.

Thyodens Kirkearbeide par Stillehavsfarten.

Et Aar i g

Bed

P. N. W. Carlsen.

Risionen i Washington, Oregon og Idaho til Pacific Districts Stiftelse.

(Gord.)

Der ser vi Planteriget fra de fjerde

tra Daud, fra Død og Satan's Rig, fra og Døretiget Sige ned til de Bymestrene et den Hellige Land, som midtlig Ørth, som blot det jæresti ved højt Gjælens glade Bubblab Instrument kan gjøre højlig for os. Og endelig har vi der os selv. Men villet, Guds voveste højlige Stabning, tegnet med en udødelig Sæd og et Legeme, sou af Gud er dannet og udristet over den fuldkommete Mand til af vorre Gjælens Bolag og Kebbs. Og med alle Dele af Stabning, bæber de store og jomme, bur det jæledes, at, ja nolte man kan underføre hem, belysningerne og fuldkommerne ejer de sig at være.

I dette Naturens Tempel prædiger Gud doiglig for os om sin Almægt. Vidom og Glædelig. Der fortæller hon os, at han har dannet os til disse Ting, lat høje Ting par sin Glæd, gisst høje Stabning im bekræfte Gjerning af ejere, givet bekræfte Love, hvorefter alt Højt gaa og bor Jæledes indfremet Naturens Love i højmen den heile Stabning, at alt funnes for os at gaa som ej er selv. I Sandhed, Himmelene fortæller Guds Mæ, at den ubrækte Stabning forbindes hans Hjælders Gjerning. Gjælenem hele Naturen viser en Væring til Stabernes og Opholderens Pris.

Vien los stort og underjælt, los højlig og uretsligt, som Rahmene Sige end høres at være, los er det, at iffe uformiglig. Det funner vi Dog, da Himmel og Jord skal forga, og al Stabningens vende tilbage til det intet, hvortil den er fremdragt. Naturens Tempel staa fun fra længe, som Gud har Brug for det her i Liden, hvor det her indhent, thi han selv tilhængere det.

Men den samme Gud har blygt og blygt sig frambedes et andet Tempel her par Zæden blandt Mænnerne. Det opførtes par Apostelernes og Profeterenes Grundvold i højten Jesu Kristus et Hovedbærenes. Det blygt af levende Stene, nemlig de jomme træende. Det er en auædelig Vognning, der for vor Ternauft er uændeligt ringere ud end Naturens prægtige Tempel, og dog staa det uændeligt højt over dette. Det er uretsligt. Gjælens Vorke skal intet forlade imod det. Det kommer intet i Liden, men det bliver blomst i Virigheden. I dette Tempel præbiser Gud også højlig for os, thi lader os sin Hjælpe, Vidom og Glædelig, men fremfor alt os sin Værdighed mod andre Sædere, thi alvorlige Billie til at frelse alle, om at han her givet sin Zæ, den endbaue, til den faldne Verden, — at Zænen er Næves Mædende og givet os liden til en Gjernelangs Behandling for alle, og at han par denne Maade ej bleven for alle en Gjæl.

tra Daud, fra Død og Satan's Rig, fra og Døretiget Sige ned til de Bymestrene et den Hellige Land, som midtlig Ørth, som blot det jæresti ved højt Gjælens glade Bubblab Instrument kan gjøre højlig for os. Og endelig har vi der os selv. Men villet, Guds voveste højlige Stabning, tegnet med en udødelig Sæd og et Legeme, sou af Gud er dannet og udristet over den fuldkommete Mand til af vorre Gjælens Bolag og Kebbs. Og med alle Dele af Stabning, bæber de store og jomme, bur det jæledes, at, ja nolte man kan underføre hem, belysningerne og fuldkommerne ejer de sig at være.

I dette Naturens Tempel fun i Kæmpletens Være set los ringe ud, men som har Gud er los fortært og højlig, et den hellige almædelige, fristelige Kirke. Og denne Kirke og dens Gode er det, som er ejet til Forbundlingsgjæstland ved dette Mæde. Behandlingen af dette Vorren målt er ejt ogfar mejet højlig for os herude of to Grunde: 1) for vor egen Efeld, indad til, og 2) for vor Lutheriske Kirkefests Efeld, udad til.

Vi træner nemlig Jon Distrik til at hjælpe og støtte hverandre par Guds Ordens Grund ved Behandlingen af denne fundamentalte Vorre. Dernæst holder vi vor Guds højde, daude Denner og Frender, af ejere Hjælpe for, hvil si teur, læser og bejæder om Guds stridende Kirke par Nordens, som af højde Grund til fræter Kæmpledels fun en Del af dor af sin Herre Jesu Christos Vorke i Himmelene.

Der er mange Samlinger af Mænnerne, som i vor Doge ejer Hjælpe par at være Kirken. Vorst har vi den comette Kirke med Venen i Spidien. Den ejer Sten bon at være Guds høje Mæle, og den alene. Venner den er her ingen Fred. Vil et Mænnerne blive frelit, man bør blive Apostel, det er, at ejere den comette Par, som Kirken afslører Overbaand. Som Mædende, og som Venen Vorst har, at de er Mæder, opfyller Apostoliske i sin Stofstigning følgende Espressional og Dor: "Død fortæller man ned en festlig farvæl, d. er, almædelig Kirke. Man fortæller herred Gjerningen af alle Kirker, som bænder sig til en ejer Kirke, som bænder et og ejer Gjerning, og som bliver rejst og ledet af sin egeneske Kirke og Blæder, herredeske af den nærmeste Par, som er den nærmeste Vorke par Zæden." Denne Vorke er fuldf. fra færd til ejt, høj-

(Gord. Side 8.)

Pacific Herald

Kristelig Ugeskrift udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4279.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet kostar

Før Anret 1.75
Før Anret til Canada eller Norge 1.90

Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Nyheder mås sendes saa tidlig i Ugen, at de rækkes her til næste Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnement forandres Adressa, mås denne straks opgives både den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan blive sendt til den gamle og i Bladet sendt til den nye Adresse uden Opbhold.

Entered as second class matter November 6, 1894, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

M E R K .

Naar de indenrige Datablæg saa se etter paa Adresselappen om der ikke kriteret. Det tager nærtent to Uge før Kriteringen kommer. Hvis der indenrige sig find, saa også kan hænde, saa skriv strax, hvis du ventet med at gøre dette, faldet det svært vanskeligt at fåa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

R. S. Marsh, Parkland, Wash., er nu stifter for Barnehjemmet i Parkland.

Alle Penge til Hjemmet sendes til ham.

Alle Penge, som sendes til Ordal, bør sendes adadresseret:

Pacific Herald,
Parkland, Wash.

Send alle Penge til Redaktionen, da det volder Drøbderi.

17de Mai i Seattle.

Sænkedag Aften den 16de Mai varredes en stor 17de Mai Fest i Dunn's Cafeteria, S. A. Club, Pastor.

Festen var ordnet af følgende Medlemmer:

Nord-Dansk Gr. Lutherie, Odd Christensen, Preist; Zion Lutherie Kirke, B. C. Bergesen, Preist; Bethel-bom Lutherie Kirke, O. O. Storli, Preist; Zionmuel Lutherie Kirke, S. A. Stub, Preist og Kristi Lutherie Mission, Olaf Eger, Preist.

Festen skulle begynde kl. 8, men aftenrude ved Sænkens begyndelse gik et stort antal til Kirken og da Programmet skulle begynde var den afdelte midt til Evangeliet. Det var vistelig 1000 Mennesker. Samtidig med det, at en nære Kirkomiting havde man ikke andre ved nogen del.

Følgende rigtoldige Program udskrevs:

Arlville Bellsab, Organist i Dunn's Cafeteria, udskrev Programmet med at "Alle Frokost" af Johnsen var tilskrivet. I anslægget til udskrevne Pastor Stub Bellsabens

til Hjem. Forhåndlingen lang derpaa fire Dage af Vin's Frederiksborne. "Godt ligner vores gode Frederiksborne." Et Højt Tale, Instrument af de fire Kirkes stor, som vedvarede Hjemmen, sang Jan C. Ohmsted's "Venue by the Father". Det var spørgende at høre den andre Sang.

Miss Martha Decobien sang to Solister: "God Morgen" af Schubert og "Miserere" af Ignaz P. Brundahl. Denne sang var vedvarede af den gamle og i Bladet kom med samme titel til den næste Bladet uden Opbhold.

Entered as second class matter Number 6, 1894, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Det var vedvarede af alle Østerrikske.

Hjemmen sang derpaa to Vers af Psalms af Mr. vi ejer dette Landet." Den vedvarede Kirkes stor sang jo "Guds dom Grens" af Wenzelborg. Arville Bellsab sang Solo paa "Praise ye the Lord" af Schubert.

Wittemens engelske Tale holdt af Pastor O. J. Ordal fra Tacoma. Stedende sang Forhåndlingen to Vers af "My Country 'tis of Thee." Den næste Synodes Kirkesang sang "Kan du glemme gamle Regel?" Saas spillede Organist Bellsab "Best Watch" af Wolff.

I dette, træfende Ord fra Pastor Jan Wittemens President S. A. Club Tid til alle, som var med paa Festen.

Festen var i et øj alt stemningsfuld, engeligt, patriotisk og fristelig.

Det var første gang Redaktionen var været med at fejre 17de Mai i et stort, men ikke man ville sige, som man fejrede Dagen i Dunn's Cafeteria, da man gjorde vel i at fejre den om det fulde Kirkede og Elver for mange at urbane Festen.

17de Mai i Tacoma.

Sænkedag Aften den 16de Mai fældedes et stor 17de Mai Fest i Dunn's Cafeteria af Pastor Bellsabens Stadsrådssæde. Alle er indbundet af hver folge. Tag med med og læs. Som paa 17de Mai.

Man havde ikke troft paa at holde nogen del, men et par Dage hidtil delte man at fejre i Kirken den 17de Mai. Det blev ikke udelukket og fra Danskmalet Kirke, O. J. Ordal, Preist.

Man havde ikke troft paa at holde nogen del, men et par Dage hidtil delte man at fejre i Kirken den 17de Mai. Det blev ikke udelukket og fra Danskmalet Kirke, O. J. Ordal, Preist.

Festen aftenmeden med et program,

Hjemmen sang "Alle Frokost" af Johnsen, der ikke har ingen tilknytning ved dette Hjem, som almindelig var dog alle tilknytningen vistelig enige om, at det var et godt Hjem. Vi tog

og "Sandkloenburg", Mr. Gulhaugen fra Parkland spillede to Solister paa Kirken.

Afterens Tale: Mr. Pastor B. C. Bergesen fra Seattle. Han sang paa Kirke. Alle, som havde bæn, er tilstede i, at Taleen var i alle Bladet spændt. Forhåndlingen sang da Da, vi ejer dette Landet." Hjemmen var udtalt, at det var et fordeligt Program op en engeligt Fest. Den gik over 17de Mai til en "Helligdag" for mig, sagde en.

Vinjelesten.

Det betragtet er Vinjelesten den betydningsfuldest af alle Østerrikske.

Var det ikke før Vinjelesten tilhørende Psalms 118 og Psalms 119 komme os tilhørende.

Inden han fæde Kristus komme tilhørende Psalms 118 og Psalms 119.

Det er ikke et stort forskel mellem at høre en Psalms sang og at høre en Psalms sang, der er fra den Hellige Land.

Det er ikke et stort forskel mellem at høre en Psalms sang og at høre en Psalms sang, der er fra den Hellige Land.

Det er ikke et stort forskel mellem at høre en Psalms sang og at høre en Psalms sang, der er fra den Hellige Land.

Det er ikke et stort forskel mellem at høre en Psalms sang og at høre en Psalms sang, der er fra den Hellige Land.

Dr. J. L. Rassing har flittet sine studenter til 1000 Stoe i National Bank Building paa Pacific Ave. og Elm Street.

Vicarie.

Spidsig "Vicarie" kaldet 2deng dag varde Dagen i Point Delaney Park af Mr. Bellsabens Stadsrådssæde. Alle er indbundet af hver folge. Tag med med og læs. Som paa 17de Mai.

Denne Skrivelse er udskrevet i

Ugebladet "Vicarie" kaldet 2deng dag den 11de til 12de Mai i Fort Madison Menighed, Pastor Sørensen kaldet. Omend der ikke var ikke ingen tilknytning ved dette Hjem, som almindelig var dog alle tilknytningen vistelig enige om, at det var et godt Hjem. Vi tog

hjemmen "Hjem" paa Seattle og efter en Times tid steg bi hand i beddelige Port Madison. Der er nu en led mulighed af Port Madison der, de fleste forstaaer vi, driver fiskeri, men naar der ingen vands er eller vandet er at fan, fisker de paa har vandt arbejde ved Port Madison. En passer rimeligt velle har menigheden vistig fæst i fuld stand.

Det var en god dag, som blev beundret ved "Gjerrigbed". Pastor Eger indledet. Det var ikke bedst med var: "Hvad er Gjerrigbed?" 2. "Quiller fortig Sand". 3. "Det hvilet Midler denne Sand mod mobarbejdet."

De bestemmer ikke brug til Sandtale over dette Unde.

Tirsdag Aften beundredes Temaet: Bordebreds Vigt ligesom det tilhørende. Stedsformanden, Past. O. Døges indledet. Past. O. J. Ordal leverede taleen over Raadsmændernes rette Drog.

Onsdag Aften var enestil bestemt ved hvilken Kirke vor fuldkonf. Past. B. C. Bergesen holdt Indledningsforedrag: "Dagens Verratning Over Young People."

Følgende Prester var tilstede: Past. Døges, Sandmel, Børresen, Bergesen, Ordal, Christensen og Heimdal.

Bestemmelser: S. Chen og C. Nordahl valgte Menighed. Eperi Rold, O. J. Børsen og A. Gjersvold, Seattle. Bergens Rold; R. Jacobson og R. A. Benson, Rosenwood; Ole Hansen, Kelington, Bølling og Rold; Ole Moen, Odense, Rosenvigs Rold; R. H. Munksgaard, Christensen Rold; S. A. Christensen, Christensen Rold; E. J. Ulrik, Parkland, Ordals Rold; Sam Olson og N. M. Monks, Pt. Madison, Sandmels Rold; Ellingsen og Thundum, Tacoma, Ordals Rold; Danielson, Bir. Dømhals Rold; John Doe, Miller's Bay, Sandmels Rold.

Følgende Øvrigheder: Storf Starfum, Parkland, Mrs. A. Paulsen, Børsen, Past. B. N. M. Carlsson, Tacoma.

Følgende Embedsmænd blev valgt for det komende år: Normand, C. B. Ellingsen; Mrs. Normand, O. C. Heimdal; Sekretær, O. Børret; Broddum Amalie; W. A. Christensen og B. C. Bergesen.

Program for Hjemmesædet.

Gæstebemalet: Lundsgaard, best. Lundsgaard, Børret og Brægt.

Tirsdag Em. Bøllomstandigt dækket Vær.

Omenddelens Kærlig, Mrs. Børret, Sølv. Eger.

Aften Andagt, H. Gabel, Nordstede og Omenddelens Kærlig, Ref. Lone, Supl. Rotgaard, Kuben.

